хлѣбъ е главната часть на ѣденьето заедно съ плодоветѣ, които имъ даватъ дърветата като отъ само себе си (*comme d'eux mêmes*) и млѣкото отъ стадата. *Т. 75.*

Себи́чность *с. ж.* егоизмъ: Не дѣй смясва твоята себичность съ нейната честь (*Vermenge dein Vergnügen an ihr nicht mit ihrem Glücke*). *Э. Г. 30.*

Себѫ́ *гл. дл. 1)* владѣю на правахъ собственности: Нъ селци сѫ' себили свои домове, и были сѫ' свободни да гы продавѫтъ съ земѭ даже, *на кои сѫ'* были построени. Само общое мирище (мера́) нѣ сѫ' можили да сѐбѫтъ чястно, нъ была обща всѣмъ. *Пк. 41. 2)* присвояваю: „Бльгарско тѣ до Дунавъ себѫтъ! Старъ Константиновъ прѣстолъ преславны Гърцы легк' умни си бльнувѫтъ! Дали нѣще имъ то попрѣседни! *Гн. 20. Звѣрюве люти хытѣхѫ люды!* Бльгарска *села* окрьсть себихѫ Колѣхѫ стары скврнѣхѫ млады. Овцы, говяда стадомъ грабѣхѫ! *Гн. 46.*

Сѐва се *гл. дл.* свѣтитъ, сіяетъ: Що се сіа („сева се на небе-то" казвать) у при зоре Тамо доле у горе? Дал' ѥ сѫнце, даль ѥ мѣсецъ, Дал' су сѫйне дзвѣздице? *Ч. 344.* Он че надуши, че се люти, че сѐва (= свѣтка, „сѐва му́ньe"—свѣтка свѣткавицата) че тражи, пай че се уми́ри, че седне. *Пс. 12, 124.*

Сѣверъ *с. м.* сѣверъ: Отецъ Костадинъ—*уиѫти са кадѣ Севѣръ. Зк. 101.*

Севда́* (*sevdā, s. p. 1. Mélancolie. 2. Cupidité, désir ardent, passion. 3. Gain*) *с. ж.* любовь, страсть, пылкое желаніе: Керима, бѣла ханъмо, Аз имам, севда за тебе. *Д. 20, 29—30.* Тодо́рке, севда́ голѣма. *Д. 88, 3.* Тая да земамъ, мила панке, севда да поминамъ, Севда да помина, м. н., вѣкъ да познаемъ. *М. 363.* Кортенци селени направиха си нова черквица и съ нова севда поискаха да си имать единъ щогодѣ даскалъ, какъвъ ще бьлъ да бьлъ. *Зк. 12.* Неговы-ты роднины събрали ся у дома му да го раздумвать за да ся остави отъ тѫ́ѭ севдѫ (*хаджилѫкъ*). *Д. Д. 1870 р. 177. На майка ти, севдо (любезная ты моя, Кар. 319)*, гнила круша. *Кп. 83.* Мила Ено, мила тѫго, Мила майчина кѫдано, *Севдимъ* тейкова Султано! *М. 302.* Кой ке виде, *севдемъ*, да завиде, Кой ке чуе, севдемъ, *да се чуде. М. 604.* Ты си моята душа, ты си мой животъ, охъ душице! ахъ кузумъ! ахъ юрѣемъ! ахъ дилберюмъ! ахъ *севдиимъ! Х. I, 90.*

Севдали́я *с. м.* любимецъ: Сноци отидох на нова чюшма кон да напоѭ, кон кондалія, Кон кондалія, кон *севдалія. Д. 79, 1—3—4.*

Сега́ Сеги́ Сега́на Сега́нка(на) *нар. 1)* теперь. **Сеги́чка(на)** *ум.*: Ненчо ѥ сега́ у дома́. *Д. 26, 40.* По отдамна книги покажуѣтъ Сега бѫргу Турци ке налазѣтъ. *М. 47.* Сега сти ви тука допле